

[Iver Poulsen.]

— for nu at tage vor egen på over 80.000 — har passeret de forskellige spærreregler, som valgloven har opstillet for overhovedet at få repræsentation her i tinget, så må det også være rimeligt, at deres repræsentanter behandles på lige fod med de øvrige medlemmer i tinget, og at alle får den samme adgang til at gøre sig bekendt med de politiske forhandlinger, som foregår i udvalgene, forhandlinger, som vi alle sammen ved er af meget stor betydning.

I den vesttyske forbundsdag er man ikke nær så bange for at lade medlemmerne få kendskab til, hvad der sker i udvalgene. I forbundsdagens forretningsorden står der nemlig, at ethvert medlem af den lovgivende forsamling har lov til at overvære et hvilket som helst udvalgmøde.

Så vidt går vi slet ikke i vort forslag. Vi går simpelt hen ikke videre end til at sige, at hvis en gruppe, et mindretal, har fremsat et lovforslag, så må denne gruppe have lov til at blive repræsenteret i det udvalg, der behandler forslaget. Vi foreslår endda ikke, at det skal være et ligeberettiget medlem; det skal være et overtaligt medlem. Det vil overhovedet ikke forrykke magtfordelingen inden for udvalget, idet vi foreslår, at det medlem, som må få lov til at overvære udvalgsforhandlingerne for virkelig at få kendskab til de drøftelser, som foregår, når man kulegraver et lovforslag, kun skal være observatør uden taleret og uden stemmeret og uden ret til at afgive betænkning.

Vi har jo et fortillfælde, idet regeringspartierne i sin tid, da vi havde markedsforhandlingerne, så demokratisk på spørgsmålet og sagde, at en lille gruppe på 6 medlemmer her i tinget, som til sin tid skal tage medansvar for en meget vidtgående bestemmelse angående Danmarks placering i de nye markedsdannelse, kan man ikke holde uden for udvalget og dermed i uvidenhed om det, der foregår, når de har det ansvar, som de har, og mig bekendt har man ikke dårlige erfaringer fra den lejlighed.

Formanden for udvalget for forretningsordenen, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, mente ikke, der kunne opnås et praktisk resultat, når forslaget var fremsat så sent. Hertil vil jeg for det første sige, at forslaget var fremsat før den 15. marts, idet det blev fremsat den 11. marts,

og for det andet har de uafhængige overhovedet ingen forpligtelse over for den aftale, de såkaldte udvalgsberettigede partier åbenbart har indgået med hinanden om, at man ikke må fremsætte forslag efter den 15. marts. Der er aldrig nogen, der har henvendt sig til os om det spørgsmål, så vi kan ikke være forpligtede. Men vi rettede os efter det og fremsatte vort forslag den 11. marts, og kan man ikke nå at gennemføre det, tror jeg nu, det simpelt hen skyldes manglende vilje. Det mente det ærede medlem hr. Aksel Larsen også, da man havde vort forslag til behandling sidste år, idet det ærede medlem hr. Aksel Larsen da udtalte, at hvis man kunne nøjes med at gennemføre forslaget, som det forelå — det var jo så enkelt — så kunne det sagtens gennemføres i løbet af en måneds tid. Men så siger formanden for udvalget for forretningsordenen, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, at hvis man skal gennemføre vort forslag, så vil det sandsynligvis kræve, at en hel masse andre ting kobles på o. s. v. o. s. v. Det er da ikke nødvendigt. Man kan da godt gennemføre et enkelt beskedent forslag, som vil forbedre folketingets forretningsorden og bringe den mere i overensstemmelse med folkestyrets princip, uden at man nødvendigvis behøver at koble en hel masse andre ting på. Slutresultatet, som den højtærede formand kom til, var, at man ville ende med at få udvalgmøderne gjort til offentlige møder. Jeg tror nu, at det er at male en vis mand på væggen, for en sådan udvikling er der jo ingen, der ønsker. Vi ønsker ikke at vende os imod, at udvalgmøderne har en vis form for lukkethed, aldeles ikke, og de bliver da heller ikke mere åbne, fordi en repræsentant for det ikke-udvalgsberettigede parti, der fremsætter et lovforslag, får lov til at deltage i udvalgets forhandlinger som observatør.

Jeg mener i alt fald, at hvis man gennemfører vort forslag til beslutning, som efter min mening er stærkt sagligt begrundet set ud fra folkestyrets synspunkt, vil det tjene de mandatstærke partier her i tinget til ære og folkestyret til gavn.

Harald Nielsen: Vi erkender fra venstres side, at der foreligger et problem, som vi jo også arbejder med i udvalget for forret-